

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

Nieuwsbrief

van de Interkerkelijke Gemeente Guardamar del Segura "De Hoeksteen"

Een warme kerkelijke gemeente voor Nederlandse en Vlaamse bewoners en toeristen aan de Costa Blanca.

Adres kerkzaal: Residential Bella Mare, Calle Austria 11,
Urbanizatie Campomar - Guardamar del Segura

Kerkdiensten: de kerkdiensten zijn tot nadere berichtgeving uitgesteld
Predikant: Gerry de Vries

INHOUD

Van de redactie	3
Mededelingen van de kerkenraad.....	4
Van de voorzitter	4
Van de scriba	5
Nogmaals de scriba.....	6
Van de kerkrentmeester	6
Van de huidige predikant	7
Pinksterlied.....	9
"Time for change!"	9
Van de komende predikant.....	12
We waren er al helemaal klaar voor.....	12
Het grote Coronavirus-experiment.....	14
Pastoraat	14
Verjaardagen	15
Maar de lente wist het niet.....	16
De pen is doorgegeven aan... ..	20
Corpus Experience	21
Vervolg puzzel van de maand.....	23
Wie, Wat, Waar?	24
Kerkenraad	24
Financiën	25
Adressen	25

Van de redactie

Beste broeders en zusters,

De laatste Nieuwsbrief voor de vakantie. Dit nummer is voor de maanden juni, juli en augustus. Even een paar maanden rust voor de redactie en dat is ook wel weer fijn. Zoals u weet heeft de kerkenraad in haar laatste vergadering besloten om de kerkdeuren voorlopig niet te openen. Dit vanwege het feit dat heel veel leden van onze kerk tot de risicogroep behoren. Laten we hopen dat het aantal Coronapatienten niet weer gaat oplopen, zowel in Nederland als in Spanje. Dan wordt het weer terug bij af en kunnen we van vorenaf gaan beginnen.

Ik wil eindigen met een gedicht over de vakantie, geschreven door Mina Mulder-Zuur.

Iedereen een fijne tijd toegewenst, of u zich nu bevindt in Nederland, Spanje of een andere plek is op deze aardbol.

Er breekt een tijd van rust en ontspanning aan,
we zullen weer massaal op vakantie gaan.
Het is een tijd om tot rust te komen.
Een tijd van nieuwe en opwindende ervaringen,
prachtige vergezichten tijdens wandelingen.

Waar we in de vakantie ook zijn neergestreken
we raken toch nooit uit gekeken
op God Zijn schepping in de natuur.
God heeft alles onvoorstelbaar wonderlijk gemaakt.
Hij is het die over ons leven waakt.

Heer, wilt U de vakantiegangers beschermen.
U over de thuisblijvers ontfermen.
Wij bidden om Uw nabijheid.
Bewaar ons overal op onze levensreis
onderweg naar Uw hemels paradijs.

De copy voor het septembernummer moet vóór 20 augustus binnen zijn
redactie@iggds.nl
Anneke Nijhof,
redactie

Mededelingen van de kerkenraad

Van de voorzitter

En ook dit stukje zit ik weer in Nederland achter mijn laptop te schrijven. Wie had dat begin dit jaar kunnen bedenken. Op 11 maart vloog ik naar Nederland en ik zou 23 maart terugvliegen. Maar inmiddels verblijf ik al ruim 2 maanden in Nederland. Mijn zoon, schoondochter en de kleinkinderen zijn er wel blij mee en ik heb inmiddels mijn aanstelling als vaste klusjesman gekregen. Achtereenvolgens heb ik de douche vernieuwd, 2 kinderkamers behangen en garagerekken geplaatst. Maar ik heb Nederland ook herontdekt, want wat is het hier ook mooi! Ik heb al heel wat fietskilometers afgelegd en de natuur dagelijks zien veranderen.

Wij hebben een goede kerkenraadvergadering gehad bij Gijs van de Kolk thuis. Gerrie de Vries en Jos Vanhoutte vergaderden mee via Skype. Wat ben ik blij met onze nieuwe ouderling/scriba Anneke Nijhof. Anneke was voor het eerst aanwezig en kon direct haar scribataak oppakken. De bevestiging van Anneke zal later dit jaar plaatst vinden. De kerkenraad is ontzettend blij dat Anneke vanaf nu al volledig in ons team meedraait.

Wat een eer en verrassing voor Leo en Ria de Bruijne dat ze beiden geridderd zijn in de orde van Oranje Nassau. Ook langs deze weg willen we jullie van harte feliciteren! En wat een hartelijkheid van onze ambassadeur Jan Versteeg in Spanje. Hij heeft Leo en Ria ter telefonisch op de hoogte gesteld en gefeliciteerd. En in zijn dagelijkse column heeft hij hier ook nog aandacht aan besteed, geweldig!

Mijn geboekte vlucht op 30 mei is ondertussen weer door Transavia geannuleerd en ik heb een nieuwe vlucht geboekt voor 6 juni. Jos Vanhoutte voorspelde mij een poosje geleden dat je voor 15 juni Spanje niet binnenkomt. Ik vond hem wat pessimistisch, maar ik ben bang dat hij gelijk gaat krijgen, want op het moment dat ik dit stukje zit te schrijven komt er bericht binnen van Transavia dat ook deze vlucht van 6 juni wordt geannuleerd. En op SpanjeVandaag lees ik net de laatste berichten. De Spaanse premier Pedro Sánchez heeft vanmiddag samen met het parlement voor de vijfde keer de noodtoestand verlengd. Deze verlenging is nodig om ervoor te zorgen dat men door kan gaan met het de-escalatieproces en sociale en economische hulp. Zo houdt de Spaanse regering de controle over het hele land en werkt het samen met de autonome regio's in de strijd tegen het Coronavirus.

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

Deze verlenging van de noodtoestand zal waarschijnlijk de laatste verlenging zijn en daar hopen we natuurlijk allemaal op. Want ik weet niet hoe dat bij u is, maar ik mis u allemaal. Ik mis onze samenkomsten, de erediensten, ik mis Spanje. Laten we hopen en bidden dat we elkaar spoedig weer mogen ontmoeten.

Fred van den Heuvel

Van de scriba

Kort verslag van de kerkenraadsvergadering, gehouden op 2 mei 2020.

Alle kerkenraadsleden zijn aanwezig t.w. Fred van den Heuvel, Gijs van de Kolk, Bernhard de Vries en Anneke Nijhof. Jos Vanhoutte en Gerry de Vries via Skipe.

Fred opent de vergadering met gebed en heet allen welkom.

Van de aanwezigheid van ondergetekende bent u reeds op de hoogte gebracht, evenals van het feit dat de kerkenraad heeft besloten dat we voorlopig nog geen kerkdiensten zullen houden.

Er is hout gekocht voor het opknappen van de kerkzaal. Bram de Smidt en Bert Verbist hebben hier helaas nog niets mee kunnen doen door de omstandigheden waarin nu we leven.

Als gevolg van de Corona zal ds. Gerry de Vries niet weer naar Spanje afreizen tijdens haar dienstperiode. Als het mogelijk zou zijn, zou ze heel graag zijn teruggekeerd. De kerkenraad heeft hier begrip voor.

We kijken met dankbaarheid en plezier terug naar de uitreiking van de lintjes aan Ria en Leo de Bruijne. Dank aan allen die dit mogelijk hebben gemaakt.

De kerkenraad staat stil bij het overlijden van Hans de Heer. De uitvaartdienst, die we via livestream konden volgen, was indrukwekkend.

Ook bij het overlijden van ds. Gerrit Solinger wordt stilgestaan.

Bernard de Vries is positief over de reactie van de gemeenteleden op de brief over extra ondersteuning voor de financiële middelen.

Er is veel waardering voor de bemoedigings-mails die Gerry de Vries als ondersteuning aan de gemeente heeft geschreven. Zij stelt voor om de leden te vragen of er iemand is die een lievelingslied heeft en zo ja, daarbij graag de motivatie. Besloten wordt dat Gerry elke zaterdag een zgn. "Overdenking voor de zondag" zal schrijven, die ieder dan op zaterdagmiddag rond 5.00 uur ontvangt.

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

Bij de rondvraag merkt Gijs van de Kolk op dat hij blij is met de reacties van de gemeenteleden die er naar uitzien om weer in Spanje te kunnen kerken.

Bernhard laat weten dat hij zitting heeft genomen in het bestuur van de IPNZE (Interkerkelijk Pastoraat onder Nederlanders in Zuid Europa). Gerry meldt dat ook zij lid is geworden van het bestuur.

Tot slot eindigt Gerry met dankgebed, waarna Fred de vergadering sluit.

Anneke Nijhof

Nogmaals de scriba

Inmiddels mag ik aannemen dat u ervan op de hoogte bent dat ik het scribaat van Jos Vanhoutte heb overgenomen. Daarbij komt ook voor mijn rekening de ledenadministratie. Die administratie bevat gegevens van de gemeenteleden zoals naam, adres, geboortedatum, telefoonnummers, een adres in Spanje - als dat van toepassing is- en mogelijk een adres in Nederland. Maar helaas ontbreekt ook nog een aantal gegevens. Zo weet ik dat er mensen verhuisd zijn, maar of het adres in de administratie is bijgewerkt, weet ik niet. En misschien zijn er mensen waarvan het telefoonnummer is gewijzigd.

Daarom mijn vraag: mochten er in uw situatie deze gegevens (dus adreswijzigingen en/of telefoonnummers) gewijzigd zijn, zou u mij die dan willen doorgeven? Ik zou hiermee heel erg geholpen zijn.

Degenen, waarvan nog andere gegevens ontbreken, krijgen van mij persoonlijk bericht.

Anneke Nijhof

email: scriba@iggds.nl

Van de kerkrentmeester

Vanwege de Coronapandemie is het helaas nog steeds niet mogelijk om als kerkelijke gemeente bijeen te komen. Daarmee missen we niet alleen de gemeenschap met elkaar, maar ook collectebijdragen voor zowel de bekostiging van de uitgaven aan pastorie, kerkzaal en overige kosten, maar ook uw bijdragen aan de diaconie.

Natuurlijk willen wij na enige tijd graag weer als kerkelijke gemeente bijeenkomen en ons ook blijvend inzetten voor degenen, die onze pastorale en financiële zorg nodig hebben. Ik wil dan ook wederom een beroep op u doen om, indien mogelijk, maandelijks een extra bijdrage te storten op de bankrekening van onze gemeente ES 41 2100 6225 1602 0002 1905 (t.a.v. Iglesia Holandesa Gardamar del Segura) voor bijdragen aan de kerk, en indien bestemd voor de diaconie, graag dit erbij

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

vermelden, dan zorg ik ervoor, dat het op de juiste bankrekening komt. Alvast van harte bedankt!

Overigens zijn we zeer dankbaar voor de maandelijkse bijdragen, die trouw gestort worden als vrijwillige bijdragen en voor de reeds ontvangen extra bijdragen voor kerk en diaconie! Hartelijk dank daarvoor en blijft u dit vooral doen!

Ik wens ons allen veel sterkte en God's zegen toe in deze moeilijke en bizarre tijd.

Bernhard de Vries

Van de huidige predikant

In deze voorlopige laatste meditatie in de nieuwsbrief wil ik graag iets zeggen over "hoop". Hoop is een belangrijk woord in deze ongewisse tijd. De hoop waar ik over deel, reikt verder dan het nu.

We kennen allemaal de gezegdes: "Hoop doet leven", "Hopen tegen beter weten in", "Waar leven is, daar is hoop". Ook in het christendom is hoop een belangrijk gegeven. Hoop is een basishouding. Hoop is een krachtige, sterke motor. Als christenen hebben we reële hoop. Hoop op het allerbeste wat nog komen gaat. Dat geeft power en veerkracht om in het nu te leven en toekomstgericht te zijn.

We vierden pas het feest van Pinksteren. Goede vrijdag, Pasen en Hemelvaart gingen eraan vooraf. Gedenkdagen en hoogtijdagen in ons gelovige- en kerkelijke leven. Dagen om bij stil te staan. Dagen die hun invloed hebben op ons geloofsleven, op onze relatie met de Here God.

In de brief aan de Romeinen schrijft Paulus over hoop:

"Deze hoop zal niet worden beschaamd, omdat Gods liefde in ons hart is uitgegoten door de heilige Geest die ons gegeven is".(Romeinen 5: 5)

Corrie ten Boom, de evangeliste, gebruikte deze tekst ooit om aan te geven dat de liefde van God een grotere realiteit is dan de vreselijke wreedheden die ze onderging en om zich heen zag in het concentratiekamp. Liefde versus vernietiging. Hoop tegenover wanhoop. Ze vertelt in haar autobiografie dat ze geloofde dat God elke dag tijdens

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

het appèl een leeuwerik zond, zodat ze enige tijd haar blik kon afwenden van de wreedheden naar "de oneindigheid van Gods liefde". En ze zegt: "Het is de Heilige Geest die ons die liefde geeft". Aan de duisternis van de omstandigheden van toen gaf Corrie ten Boom niet het hoogste gezag, hoewel het wel een realiteit was. Ze zag God in de leeuwerik die elke dag haar leven even opfleurde, haar even optilde boven de gruwelijkheden uit. Een zonnestraal in die inktzwarte periode van haar leven. Ze putte er hoop uit. Geen valse hoop! Echte hoop die groeide door alle omstandigheden, zelfs door concentratietijden heen.

"Mijn hoop is op U Heer, mijn kracht is van U Heer", zeggen de woorden van een Opwekkingslied. Is dat een realiteit in ons leven?

Hoop loopt samen op met geloof en liefde. Paulus schrijft daarover in 1 Kor. 13:13. Hoop verbindt ons met elkaar en met God. Hoop werkt positief en stimulerend. Hoop geeft veerkracht. Hoop maakt dat je moeilijke omstandigheden beter kunt dragen of accepteren. Hopen op beter geeft uitzichtperspectief in coronatijd en buiten deze crisis.

We horen in de diensten heel regelmatig preken over de liefde. De liefde van God voor ons. De liefde die we ontvangen hebben en waarvan we mogen uitdelen. Heel belangrijk. Paulus zegt niet voor niets dat van de drie grote begrippen: geloof, hoop en liefde, de liefde de meeste, de grootste, de belangrijkste is. Maar ook hoop is zó essentieel. Zonder hoop geen liefde en geen geloof... Hoop is een noodzakelijk onderdeel van ons leven als christen. Zonder hoop ben je hopeloos, zonder hoop kunnen en mogen we als volgelingen van Jezus niet leven. Waar de hoop teloor gaat, gaat het leven teloor. Christenen zijn bij uitstek hoopmensen. Laten we de woorden lezen uit 1 Petrus:1- 3.

Er staat boven deze perikoop: "Het nieuwe leven".

"Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus; in zijn grote barmhartigheid heeft hij ons opnieuw geboren doen worden door de opstanding van Jezus Christus uit de dood, **waardoor wij leven in hoop**".

Dus wat is de bron van onze hoop? Dat is de opstanding van Jezus uit de dood. We zijn, bij onze bekering tot Jezus, geboren in een levende hoop! Zonder die opstanding zijn we blijkbaar gedoemd tot hopelozen, tot mensen zonder hoop. Hoop is de verwachting, ondanks alle moeilijkheden, coronacrisis, pijn, rouw en verdriet dat we straks door het geloof in Jezus Christus bij de Heer zullen zijn tot in eeuwigheid. Het allerbeste moet nog komen, die hoop leeft in ons. Als we bij Jezus horen, dan zijn we mensen van die levende hoop. We mogen dan vol vertrouwen de toekomst tegemoet zien. Vanuit deze hoop leven en van die hoop getuigen en doorgeven. Zaadjes van hoop planten omdat wij zó rijk gezegend zijn met

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

de hoop die in ons leeft. Hoopvol de toekomst tegemoet. Geef nooit op, er is altijd HOOP!

Wens jullie allen Gods zegen toe voor de komende tijd, in hoop verbonden in Jezus Christus, onze Heer.

Gerry de Vries

Pinksterlied

De kerk is daar waar mensen zijn
die geven om elkaar.

Geen hoge God zal met hen zijn
maar God dichtbij de grond.

De kerk is daar waar mensen staan in dat verbond.

De kerk is daar waar mensen zijn
met hart en vurigheid:

niet angstig meer, niet uitgeblust
maar samen toegerust.

De kerk is daar waar mensen zijn
de Geest van God toegewijd.

De kerk is daar waar vriendschap is,
de één de ander kent:

geen hoogmoed meer, geen mens is meer,
geen hardheid in de leer.

De kerk is daar waar vriendschap is.

En hier bouwt God een tent.

(Adri Bosch)

"Time for change!"

Inderdaad: Tijd om binnenkort te veranderen qua werkzaamheden en tijd voor jullie als gemeente de verandering te ondergaan naar een volgende predikant. Mijn dienst aan jullie zit er bijna op. Het predikantenstokje

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

wordt doorgegeven aan Bert Bosveld. Met ingang van 28 juni neemt hij mijn taken over.

Bijzonder om op deze wijze van de gemeente, van jullie, afscheid te moeten nemen. Want hier blijft het bij: getypte afscheidswaarden. Het Coronavirus belet ons immers om via een dienst in Guardamar afscheid van elkaar te nemen. Het voelt een beetje vreemd om nu al tot hopelijk ziens te typen omdat ik officieel 21 juni van u afscheid zou nemen.

Deze periode kenmerkte zich sterk door het virus dat ons allen overviel. Laat ik eens terugblikken. 29 januari landde ik op het vliegveld Alicante. Bernhard de Vries verwelkomde ons en bracht ons, mijn zus was meegereisd, naar de pastorie in Rojasles. Alles zag er prima uit. Ik was snel gewend en het thuisgevoel was direct aanwezig. De eerste zondag in februari ontmoetten we elkaar in de eerste dienst van mijn periode. Wat was het goed en fijn om jullie te mogen begroeten zonder beperkingen. Wat voelde ik me opnieuw zeer welkom. Dank jullie wel daarvoor. De gastvrijheid beoefenen jullie als gemeenschap heel goed. In totaal ging ik, voor de crisis, in zes diensten voor.

Op woensdagen, tijdens de Bijbelstudies, bogen we ons over de Joodse feesten. Wat fijn dat er steeds een goede opkomst was. Jammer, dat dit door de crisis niet gecontinueerd kon worden. Verder in deze zes weken een aantal keren vergaderd met de kerkenraad. De contacten, met de kerkenraad, verliepen altijd in een uitstekende sfeer. En natuurlijk vonden er diverse gesprekken plaats in de pastorie, bij mensen thuis en soms via de telefoon. Goede ontmoetingen en gesprekken had ik met diverse mensen. Het is en blijft bijzonder dat mensen hun hart voor je openen.

En wat waren er vele gezellige momenten: Ontmoetingen tijdens etentjes, verjaardagsfeestjes, of zomaar even bij elkaar op de koffie of thee. Een hoogtepunt was zeker de bloesemtocht. Deze tocht voerde ons door een prachtig gebied. We genoten van elkaar, de rit, de bloesems, de wijnen en het lekkere eten. Een dergelijk uitje wordt zeker als verbindend ervaren. Het was genieten. En dan het prachtige concert in de Saltchurch, geweldig om mee te mogen maken.

Voor mezelf blijven de zondagse diensten de hoogtepunten in de hele bediening. Het is een groot voorrecht om het woord van God te mogen brengen. Een voorrecht en vreugde om woorden door te mogen geven die Leven willen geven aan ieder die ervoor open staat. En wat was het fijn om te merken dat de diensten zo goed bezocht werden.

En toen kwam de Coronacrisis... en werd alles anders. Na rijp beraad met de kerkenraad werd besloten dat ik naar Nederland terug zou keren. Dat is een goed besluit geweest. Vrijdagavond 20 maart bracht Jos Vanhoutte me naar het vliegveld en vloog ik terug naar Nederland. Mijn dochter was

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

dolblij dat ma weer veilig terugkeerde uit Spanje en ook ikzelf opgelucht om in deze omstandigheden in mijn eigen land en huis te kunnen zijn.

Vanuit Nederland de eerste weken bemoedigingsmails gestuurd naar jullie, daarna de overdenkingen die naar jullie worden verstuurd op zaterdagavond als opmaat naar de zondag. Het is en blijft een vreemde situatie en constructie, maar we hebben getracht, als kerkenraad en predikant, te roeien met de riemen die we hebben. Vanuit Nederland heb ik met diverse mensen contacten onderhouden via apps, telefoontjes of mails.

Mij rest nog om jullie zeer te bedanken voor het vertrouwen in mij gesteld, dat erg voor mij is als heel bemoedigend. Hopelijk zien we elkaar over een niet al te lange tijd opnieuw. Ik zie ernaar uit. Houd van God en van elkaar. Ik wil eindigen met de regels van het volgende lied:

"Ga met God en Hij zal met je zijn,
Jou nabij op al je wegen
Met zijn raad en troost en zegen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn,
Tot wij weer elkaar ontmoeten
In zijn naam elkaar begroeten.
Ga met God en Hij zal met je zijn."

(Gezang 416: 1,4 uit het nieuwe Liedboek)

'n Hele warme groet voor ieder van jullie en tot ziens,
Gerry de Vries

Omdat deze Nieuwsbrief voor de maanden juni, juli en augustus is, vindt u hierbij vast ter introductie de bijdrage van ds. Bert Bosveld die vanaf zondag 23 juni samen met zijn vrouw onze kerk weer zal dienen.

Van de komende predikant

We waren er al helemaal klaar voor.....

Wat zijn de zaken anders gelopen dan wij gedacht hadden!
Die uitspraak hebt u ongetwijfeld van heel wat mensen gehoord in de afgelopen tijd. En misschien hebt u het zelf ook wel verzucht.. wat is in de afgelopen tijd heel anders gegaan dan wij hadden gepland!
Zo is het ons dus ook vergaan!

Op donderdag 23 maart zouden we naar Alicante vliegen om dan eerst 3 maanden de kerk in Benidorm te dienen en vervolgens vanaf eind juni 7 weken de kerk van Guardamar.

De voorbereidingen waren allang begonnen.

Logisch toch...want voor zo'n flinke periode valt er natuurlijk heel wat te regelen. En we waren er op tijd mee begonnen.

Op 10 maart had ik de 1e grote koffer voor de dag gehaald, zodat we langzaam maar zeker de spullen konden verzamelen...

Buurman Quispel zou ons op die 23e maart op Amersfoort-Centraal afzetten.

Jawel, dreigingen waren er al volop, maar zou het echt zo'n vaart lopen?

Maar toen werd alles anders...

Toen... op 12 maart kwam de mededeling: voorlopig alle kerkdiensten en bijeenkomsten in Nederland en Spanje afgelast!

Een wijs en noodzakelijk besluit.... maar het doorkruiste al onze plannen!
En we waren er nog wel klaar voor om naar Benidorm en Guadamar te komen...!

Eén ding is zeker: de mens wikt, God beschikt.

En bij alle narigheid of onzekerheid waar we mee te maken hebben: wat gelukkig dat dat zo is! En niet andersom!

Al dénken veel mensen dat het andersom ook wel goed zou gaan.

Wat zou het dán rampzalig worden!

Wij geven dan ook verre de voorkeur aan de woorden van het lied:

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

*"Laat Hem besturen waken, 't Is wijsheid wat Hij doet.
Zo zal Hij alles maken, dat ge u verwonderen moet!
Als Hij, die alle macht heeft, met wonderbaar beleid
Geheel het werk volbracht heeft, waarom u thans nog schreit."
(Liedboek 427:5 – meezingen mag (-:)*

Zouden we dan niet graag naar Guardamar komen en u allemaal weer zien en het geloof in de God en Vader van onze Here Jezus belijden? Nou en of!!!

Maar wat de wereld force majeure noemt, daarvan zeggen gelovigen: *"God heeft het ons niet toegestaan".* Of: *"God heeft het anders geleid."*

Nee, ik heb geen begin van inzicht waarom deze Covid-19 crisis is gebeurd en wat het Goddelijk plan of voornemen hiermee is.

En ik ben nogal beducht voor mensen die stellige uitspraken menen te moeten doen of aan het invullen slaan. Als dat dan ook nog zonder degelijke Bijbelse onderbouwing gebeurt, denk ik: wie meent u wel dat u bent, mensenkind?

Maar één ding weet ik zeker: Jezus heeft gezegd: *"Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde!"* (Matth. 28:18)

Dat was toen zo!

Dat is nog zo! (wat een geluk!)

En dat zal zo zijn tot in de eeuwen der eeuwen. (Halleluja!!)

Die wetenschap – dat Hij regeert en dat Hem de touwtjes niet uit handen zijn geschoten of genomen - geeft ons voor onszélf rust voor wat ons overkomt of tegenloopt. En het mag al Gods kinderen doen vertrouwen: Al zien of weten we het nu nog niet... Eens komt het tijdstip, dat we zijn Goddelijke Wijze handelen zullen aanschouwen en bewonderen.

Dán... dán zal Hij alles maken, dat gij u verwonderen moet/zult!

Stik je nu nog haast van de vele vragen?

Dán komt het grote mega Whaw moment!!

Houd dus moed en houd vol! Niet het Coronavirus! Nee.

"De Heer regeert! Zijn koninkrijk staat vast.

Zijn heerschappij omvat de loop der tijden;

Een sterke hand, die nooit heeft misgetast,

blijft met het heilig zwaard des Geestes strijden;

En de adem zijner lippen overmant

de tegenstand". (Liedboek 304:2 – meezingen mag weer (-☺)

We zouden de kerk van Guardamar 7 weken dienen.

Dat kan dus niet doorgaan in levende lijve.

Maar net als ds. Gerry de Vries, willen we in de komende weken wel graag wat "geestelijk voedsel" met u delen. En u bemoedigen.

Beschouw het bovenstaande artikel a.u.b. als de aanzet daarvoor.

En het onderstaande bemoedigde onszelf zo.

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

We hopen dat het u dat ook zal doen.

Inmiddels onze hartelijke groeten en zegenwens en Deo Volente tot ziens.
Ria en Bert Bosveld.

Het grote Coronavirus-experiment

Het is het grootste wereldwijde kerkexperiment ooit gehouden: kun je gemeente zijn zonder fysieke diensten en bijeenkomsten?

En hoe breidt het Koninkrijk van God zich dan uit?

De bekende Britse zendeling in China, James Fraser (1886-1938), werd een eeuw geleden geconfronteerd met een vergelijkbare situatie toen hij het Evangelie bracht onder de onbereikte stammen van Lisuland in de uitlopers van de Himalaya.

De sneeuwval in de winter maakte het voor hem fysiek onmogelijk om zijn bekeerlingen in de hoger gelegen gebieden te bereiken. Hij was hier eerst gefrustreerd over. Maar terwijl hij bad, realiseerde hij zich dat God hem uitdaagde tot een experiment. Wat als hij de tijd, die hij anders bezig was geweest met reizen en bijeenkomsten beleggen (3-5 dagen per dorp), nu eens zou gebruiken om te bidden voor het Lisu-volk?

Fraser ging de uitdaging aan. In plaats van de hooggelegen dorpen te bezoeken, bad hij 3-5 dagen voor elk dorp. Toen de lentezon de sneeuw had gesmolten, ging hij de bergen weer in om zijn bekeerlingen op te zoeken. Hij was verrast: de christenen in de bergdorpen hadden in isolatie een grote geestelijke groeispurt gemaakt en waren veel sterker dan de christenen in de lager gelegen dorpen waar hij wél diensten had gehouden.

De moraal van dit verhaal: "Je hoeft niet bang te zijn, God zorgt - ook in tijden van crisis - voor Zijn eigen werk". Terwijl James Fraser bad, brak er een opwekking uit onder de bergstammen in Lisuland en deze beweging stond aan de basis van de enorme groei van de kerk in China.

Gelezen in Joel Nieuws.

Bert Bosveld

Pastoraat

Beste broeders en zusters,

Omdat we maar met weinigen zijn hier in Spanje valt er niet veel pastoraal nieuws te melden.

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

Vanuit Nederland kreeg ik wel de melding dat Ton Vandongen op 4 juni in het ziekenhuis van Hengelo een nieuwe rechterheup geplaatst krijgt. We wensen Ton een geslaagde operatie en spoedig herstel toe.

Met zijn echtgenote Liny gaat het minder goed. Zij sukkelst nog steeds met elleboog en een nieuwe operatie is nog niet in zicht. De dokters moeten nog overleggen wanneer en hoe men zal opereren. Ze kan dan ook weinig doen met haar arm en krijgt gelukkig alle dagen thuishulp. Laten we ook Liny in onze gebeden bij de Heer brengen.

Ik weet niet of vermiste personen een pastoraal item is, maar dit wil ik toch even vermelden. Op dinsdag 19 mei kreeg ik een veronrustend mailtje van Nina Barlage dat zij Ria v/d Plas al een tijdje niet meer kon bereiken. Zoals jullie weten zijn deze twee damens nogal close, dus ik snel een oproep gedaan naar onze andere oudsten of iemand wist wie even bij haar kon langs gaan. Daar ik zelf vanwege de Coronamaatregelen niet naar Santa Paulo mag, ging Fred naarstig op zoek naar familie van Ria in Nederland en ik stond op het punt de hulp van de politie in te roepen tot plotseling Nina me meldde dat ze Ria gevonden had. Ze was onbereikbaar omdat haar handtas gestolen was. Zo, eind goed al goed. Tevreden dat het al bij al nog goed was gekomen dacht ik bij mezelf: "Het zou wel heel stil geweest zijn zonder onze Ria".

Zo liefste mensen, dit was het voorlopig dan. De volgende twee maanden is er geen Nieuwsbrief vanwege de verlofperiode, maar jullie kunnen mij steeds bereiken via de gekende kanalen en aarzel aub niet een beroep op mij te doen.

Hartelijke groeten

Jos Vanhoutte

email: jos.vanhoutte49@gmail.com

tel. +34 6 933 829 61

Verjaardagen

Er zijn er heel veel jarig deze keer, maar het betreft ook drie maanden.

2 juni	Frank Hoeflaken
4 juni	Stieneke de Vries
7 juni	Bernard de vries
14 juni	Rina Dohmen
22 juni	Martha van der Zouwen
25 juni	Ria van der Plas
28 juni	Ton Vandongen
28 juni	Gré van 't Hoff

Je verjaardag vieren in Coronatijd?
Niet leuk!

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

2 juli Wil Costerus
2 juli Gretha van de Kolk
8 juli Jos Vanhoutte
9 juli Henny Schuurman
13 juli David Bordeaux
15 juli Thea Krösschell
19 juli Nina Barlagen
19 juli Henk Rosendaal
29 juli Bram de Jong

1 augustus Jenny Ruitenbergh
2 augustus Maria Hop
19 augustus Linda Stam
27 augustus Marijke Scholten
29 augustus Jans Kapinga
30 augustus Rik Janse

Dit is veel leuker!

Namens de gemeente: alvast gefeliciteerd met jullie verjaardag en Gods zegen toegewenst voor het komende jaar.

Onderstaand stuk komt uit het kerkblad "De Schakel" van Benidorm, mei 2020. Toen ik het las, trof het mij zeer. (noot van de redactie)

Maar de lente wist het niet....

Het was begin 2020...

De mensen hadden een lange, donkere winter achter de rug.

Februari was een hele onrustige maand geweest met veel stormen en veel regen. De natuur was onrustig, alsof ze de mensen iets wilde vertellen, alsof ze de mensen ergens voor wilde waarschuwen...

En toen werd het maart...

Het was maart 2020...

De straten waren leeg, de meeste winkels waren gesloten, de meeste auto's stonden langs de kant van de weg, de mensen kwamen bijna niet meer buiten en dat over de hele wereld, landen gingen op slot, de mensen

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

konden niet geloven dat dit gebeurde, het was zo surrealistisch...Iedereen wist wat er aan de hand was.

Maar de lente wist het niet.

En de bloemen bleven bloeien.

En de zon scheen...

De eerste mooie lentedag sinds lange tijd brak aan.

En de zwaluwen kwamen terug.

En de lucht werd roze en blauw.

Het werd later donker en 's ochtends kwam het licht vroeg door de ramen.

Het was maart 2020...

De jongeren studeerden online, vanuit huis. Kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis. Pubers verveelden zich, ouders wisten niet wat te doen. Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen of om de hond uit te laten. Bijna alles was gesloten..... Zelfs de kantoren, hotels, restaurants en bars. Het leger begon uitgangen en grenzen te bewaken.

Mensen moesten vanuit huis gaan werken. Ondernemers kwamen in de problemen. De kinderen konden niet meer naar school. Er was ineens niet genoeg ruimte voor iedereen in de ziekenhuizen. Operaties en onderzoeken werden uitgesteld... Iedereen wist het.

*Maar de lente wist het niet
en het ontsproot.*

Ze draaide onverstoorbaar haar jaarlijkse programma af.

Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren.

Het was maart 2020.

Iedereen zat thuis in quarantaine om gezondheidsredenen of preventief. Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk, anderen móesten. Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging. Iedereen moest flinke afstand tot elkaar bewaren, dat was afschuwelijk. In de supermarkt waren allerlei schappen leeg.

Allerlei leuke dingen gingen niet meer door; daar werd een streep door gezet en niemand wist wanneer dat weer kon.

Mensen werden beperkt in hun vrijheid terwijl er vrede was.

Over de hele wereld werden veel mensen ziek en het was besmettelijk...

Er was isolatie, ziekte en paniek...

Toen werd de angst pas echt!!

En de dagen zagen er allemaal hetzelfde uit...

En de weken duurden ineens veel langer...

En iedereen hoopte dat er niet nóg meer strenge maatregelen zouden volgen...

De mensen zaten vast in een film en hoopten dagelijks op dé held...

De wereld was vertraagd, terwijl het geen vakantie was, niemand had dit verwacht...

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

Iedereen wist wat er gebeurde.

Maar de lente wist het niet.

En de rozen bleven bloeien.

De magnolia stond in de knop.

De vogeltjes begonnen aan hun nestjes.

En toen...

Het plezier van koken en samen eten werd herontdekt.

Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met je kinderen kon doen.

Er was weer tijd om te schrijven en te lezen, mensen lieten hun fantasie de vrije loop en verveling ontsproot in creativiteit.

Sommigen leerden een nieuwe taal.

Sommigen ontdekten kunst.

Sommigen ontdekten dat ze niet écht leefden en vonden de weg naar zichzelf terug.

Anderen stopten met onwetend onderhandelen.

Iedereen had van de één op de andere dag veel meer tijd voor het gezin.

Eentje sloot het kantoor en opende een herberg met slechts vier mensen.

Anderen verlieten hun vastgeroeste relatie om de liefde van hun leven te vinden.

Anderen boden aan om voor kwetsbare mensen boodschappen te doen of te koken.

Iedereen wist ineens wat een "vitaal beroep" was. Deze mensen werden helden, ze werden meer gewaardeerd dan ooit.

Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken of zingen om op deze manier samen te zijn.

Mensen kregen oog voor eenzaamheid en verzonnen dingen om er iets aan te doen.

Mensen herstelden van hun stressvolle leven.

Mensen die elkaar niet kenden begonnen spontaan een praatje met elkaar.

Sommigen maakten vliegers van papier met hun telefoonnummer erop zodat eenzame mensen ze konden bellen.

De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen zodat ze niet failliet zouden gaan of mensen zouden moeten ontslaan.

Gepensioneerd zorgpersoneel bood zichzelf aan om te helpen in de Zorg. Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers, iedereen wilde iets doen.

Om 20:00 uur s' avonds gingen mensen uit allerlei landen klappen voor alle artsen, verpleegkundigen en zorgpersoneel, die keihard aan het werk waren om in de zorg alles draaiende te houden.

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid en verbinding, van saamhorigheid, van sociale contacten en misschien ook van zijn roeping. Dit deed iets met het collectieve bewustzijn, dit deed iets

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

met alle mensen... En de economie ging bijna kopje onder, maar stopte niet, het vond zichzelf opnieuw uit. Het was het jaar waarin de wereld leek te stoppen, het jaar waarin we met elkaar in de geschiedenisboeken zouden komen...Dat wisten we allemaal.

En de lente wist het niet.

En de bloemen bleven bloeien,
en de bomen liepen uit.
En het werd steeds warmer.
En er waren veel meer vogels.

En toen kwam de dag van bevrijding...

De mensen keken tv en de premier vertelde iedereen dat de noodsituatie voorbij was.

En dat het virus had verloren!

Dat iedereen SAMEN had gewonnen!!!

En toen ging iedereen de straat op...

Met tranen in de ogen...

Zonder maskers en handschoenen...

De buurman werd geknuffeld, alsof hij een broer was.

En de wereld was mooier en liefdevoller geworden.

En de mensen waren humaner geworden.

En ze hadden weer waarden en normen.

De harten van mensen waren weer open, en dat had positieve gevolgen.

Doordat alles stil had gestaan kon de aarde weer ademen, ook zij was genezen van wat de mensen háár veel eerder hadden aangedaan.

En toen kwam de zomer.... *omdat de lente het niet wist.*

En hij was er nog steeds.

Ondanks alles.

Ondanks het virus.

Ondanks de angst.

Ondanks de dood.

Omdat de lente het niet wist,

leerde iedereen de kracht van het leven...

Susan Blanco (De Taalrecycler)

De pen is doorgegeven aan... de kerkrentmeester

Ik ben Bernhard de Vries en kerkrentmeester van onze interkerkelijke gemeente.

Op 7 juni 1951 ben ik geboren in Kommerzijl, een dorpje in het westen van Groningen (tussen Grijskerk en Zoutkamp). Tien jaar later verhuisden we naar de stad Groningen. In deze mooie en gezellige stad heb ik de lagere school, hbs en studie bedrijfseconomie afgerond. Na mijn militaire diensttijd ben ik in dienst getreden bij het huidige accountantskantoor KPMG. In 1977 ben ik getrouwd met Stieneke en ben in hetzelfde jaar afgestudeerd als register accountant.

We hebben een jaartje in Zwolle gewoond en vanaf 1978 wonen we in Waddinxveen. We hebben twee dochters, Christel en Martine. Christel is getrouwd en heeft een zoontje van anderhalf jaar.

Stieneke en ik zijn belijdend lid van de PKN (voorheen Gereformeerd). Ik ben gedurende meerdere periodes ouderling geweest, waaronder kerkrentmeester.

Na 8 jaar gewerkt te hebben bij KPMG ben ik het bedrijfsleven ingegaan en dan m.n. in de verzekerings- en banken wereld. Eerst Nationale Nederlanden (later ING), daarna Generale Bank Nederland, Fortis, en laatstelijk a.s.r.-verzekeringen. Gedurende mijn loopbaan veel meegemaakt, afwisselend positief en negatief. Maar altijd boeiend en interessant. In 2015 ben ik met pensioen gegaan.

In 2012 hebben we een huis gekocht in Spanje. We wilden na onze pensionering gaan genieten van de Spaanse zon, gaan golfen en Spanje verder ontdekken (natuur, cultuur, gastronomie, wijnen etc). Ook fiets, tennis, lees en ski (in de Sierra Nevada) ik graag, kortom vervelen doe ik me niet.

Al vrij snel zagen we aan de zuidkant van Guardemar het bordje Nederlandse Kerk, maar na enig zoeken werd ons duidelijk, dat de kerk op een andere locatie gehuisvest was, namelijk toen in Rojasles. Via de website vonden we het juiste adres en sindsdien gaan we regelmatig naar de kerk. We hebben ons vanaf het begin erg thuis gevoeld in de kerk en er vele nieuwe vrienden gevonden. Dit is heel in het kort mijn levensverhaal.

Bernhard de Vries

Corpus Experience

Omdat ik altijd op zoek ben naar stukjes die mogelijk ook interessant zijn voor de gemeenteleden van "De Hoeksteen" kwam ik onderstaand artikel tegen in een magazine van "Het Zoeklicht", een stichting, onafhankelijk van enige kerk of richting, opgericht door Johannes de Heer.

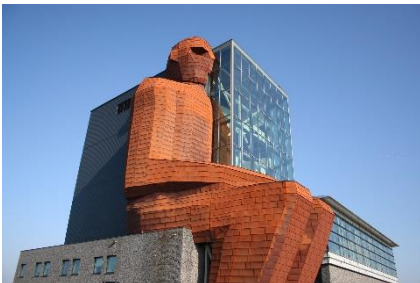
Door de Corona zitten er waarschijnlijk nog veel mensen in Nederland. Onderstaand artikel is misschien wel interessant om eens een dagje voor uit te trekken. Ik neem het letterlijk over en het is geschreven door Henk van Blijderveen.

"Corpus Experience" laat zien hoe wonderlijk de mens is gemaakt.

Onze oudste kleinzoon gaat sinds kort naar het voortgezet onderwijs en als beloning voor het bereiken van deze mijlpaal mocht hij een bestemming kiezen voor een dagje uit met oma en opa. Het werd Corpus in Oegstgeest. Of voluit: Corpus Experience. En een belevenis was het!

In de hal kregen we, samen met nog vier bezoekers een koptelefoon en een audioapparaatje, met daarin de stem van de gids die ons door een reusachtig, 35 meter hoog lichaam zou leiden. Met een roltrap werd ons groepje naar de knie van de reus gebracht, waar we het lichaam binnen gingen. Allerhande multimedia, 3D-brillen en bewegende stoelen op liftplateaus gaven me het gevoel, dat ik bijzonder goed in het vel van de reus zat.

Onderhuids beleefde ik de meest spectaculaire avonturen.

Multimedia

Zoals een enerverende bloedachtbaan door hart en bloedvaten, waarbij een rood bloedlichaampje mij begeleidde. Tijdens deze wilde rit doorboorde plotseling een levensgrote splinter de huid van de reus. Het onding kwam gelukkig vlak voor mijn ogen tot stilstand. Nadat de reus hem eruit had getrokken, volgde ik intern het gevecht tussen witte bloedlichaampjes en de met de splinter mee naar binnen gekomen bacteriën. Geweldig hoe goed ik, zonder het te weten, wordt beschermd. Natuurlijk kwam ook de spijsvertering pruttelend en borrelend voorbij. Niets

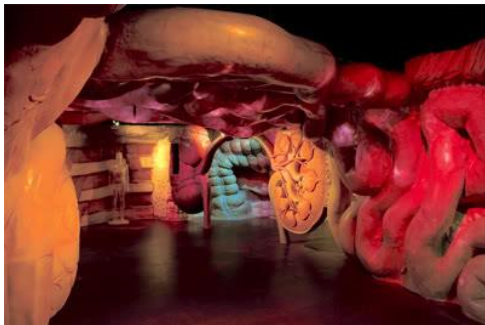

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

daaraan is banaal. Onze ingewanden vormen een chemisch wonderfabriekje.

Zaadlozing

En dan was daar de zaadlozing, waarbij miljoenen zaadcellen in een spectaculaire afvalrace op zoek gingen om als eerste een eicel te kunnen bevruchten. En toen dat de sterkste gelukt was, mocht ik vooraan staan om het wonder van het ontstaan van nieuw leven en de groei van een kindje in de baarmoeder te aanschouwen.

Ook stond ik letterlijk oog in oog, oor en neus met ingenieuze zintuigen, die zo vanzelfsprekend hun werk lijken te doen. Uiteindelijk kwamen we aan bij het zenuwcentrum van de reus, bij de hersens. Het is prachtig om daar eens rond te kijken. Tja, de hersens... Ze stellen de wetenschap voor veel vragen die zich niet laten beantwoorden. Zoals de vraag hoe een mens tot keuzes komt. Bij deze hersenen

verlieten we dit kolossale lichaam, om via allerhande interactieve (kennis)spelletjes, laag voor laag, af te dalen naar de begane grond.

Oerknal?

Corpus Experience bepaalde mij erbij, hoe ongelooflijk ingewikkeld een mens in elkaar steekt. Er hoeft maar iets niet te werken en we kunnen grote problemen ondervinden. In het ergste geval is het zomaar einde levensverhaal.

Hoe is het mogelijk, dat zo'n ingenieus mens volgens steeds meer christenen uit een oerknal is ontstaan? Ik heb namelijk nog nooit meegemaakt dat er wetmatigheden zijn, die de chaos veranderen in orde. Het omgekeerde proces kan echter wél overal worden waargenomen, namelijk hoe orde, die niet wordt onderhouden, vervalt tot chaos. Tja, de postmoderne mens is zo van zichzelf overtuigd dat hij alleen gelooft wat hij kan beredeneren. Met een zieltogend geloof als gevolg. De wonderen in de Bijbel worden verklaard door letterlijke en figuurlijke interpretaties te verhaspelen. De schepping wordt "veroerknalt", de onbevleete ontvangenis bevlekt, Jezus' God-zijn vermenselijkt en Zijn opstanding vergeestelijkt. Samengevat: Jezus' offer wordt geofferd aan het ego, dat op eigen kracht probeert zalig te worden.

De realiteit

Was dat mogelijk geweest, dan hadden deze christenen alle reden om de Here Jezus terzijde te schuiven. Maar helaas is de realiteit anders. We zijn namelijk verre van perfect. Het lichaam toont ons weliswaar Gods almacht en scheppingskracht, maar ziektes en dood laten ook zien dat de mens onderhevig is aan de zondeval.

En door die zondeval is het ook geestelijk foute boel. Zo hebben we allemaal onze karakterzwaktes, die vloeken met de heiligheid van God. Maar de moeder aller zonden is toch wel het afwijzen van Jezus Christus. Hij is in staat om ons te bevrijden van zonde en te laten groeien naar heiligheid en heerlijkheid.

Vervolg puzzel van de maand

(vul een plaatsnaam in)

1. Anna trouwde met een kasteelheer die Hugo heette. Het hele hof was het er mee eens want Anna was
2. Ze hoeft slecht even in de zon te liggen en
3. Ik hou slechts van zomers; vandaar dat ik voor de
4. Ik schaak slecht, maar ik weet dat ik nog
5. Mocht ik de laatste bus niet halen dan wel.
6. Ze zijn gestopt met bosarbeid, want ze zijn hun kwijt.
7. Eerst noemden wij die vogel een ..., het bleek een meeuw te zijn.

8. Ik wist niet dat er in Nederland zoveel waren.
9. Wat doet die auto toch raar, ik denk dat het aan zijn ligt.
10. De bever is weg. Zijn vernield door die kwajongens.
11. Ik heb geen zin in die rommelmarkt, ik denk dat ik
12. De wijfjes van die zitten op eieren, er zullen nu wel gauw jonge eendjes komen.
13. Strijken vind ik niet erg, maar ik vind
14. Je zult je moeten laten door experts, anders loopt het fout.
15. Jongen, ga je wassen, wat is je
16. Wat een lol, we gaan ver.....
17. De uitvoering van het drama werd een klucht, want ze hadden hun open laten staan.
18. Je weet de weg niet? In het park op de hoek bij die je af naar de vijver.
19. Ik woon in dat witte huis, recht tegenover die waar de tekeningen van de kinderen voor de ramen hangen

Uitslag 1^e puzzel.

1. Leiden, 2. Monnikendam, 3. Bodegraven, 4. Haastrecht, 5. Zwijndrecht, 6. Goede Rede, 7. Vogelenzang, 8. Houtum, 9. Tiengemeten, 10. Bloemendaal, 11. Hattum, 12. Elspeet, 13. Dodewaard, 14. Zandvoort, 15. Eibergen, 16. Boskoop, 17. Hindelopen, 18. Sas van Gent, 19. Ridderkerk,

Wie, Wat, Waar?

Kerkenraad

Praeses/Ouderling:

Fred van den Heuvel, tel. +31 6 295 466 10

E-mail: praeses@iggds.nl of fred@vandenheuvelmail.nl

Nieuwsbrief "De Hoeksteen", jaargang 3 no. 2 – juni, juli en augustus 2020

Vice-praeses/Kerkrentmeester/Ouderling:

Bernhard de Vries, tel. +31 6 837 072 27

E-mail: kerkvoogd@iggds.nl of devriesorange@live.nl

Pastoraat/Ouderling

Jos Vanhoutte, tel. +34 6 933 829 61

E-mail: jos.vanhoutte49@gmail.com

Diaconie/Diaken:

Gijs van de Kolk, tel. +31 6 532 958 94

E-mail: diaconie@iggds.nl of gijsvdkolk@ringelbosch.nl

Scriba/Ouderling/Redactie:

Anneke Nijhof, tel. +31 6 207 312 18

E-mailadres scriba: info@iggds.nl of scriba@iggds.nl

E-mailadres redactie: redactie@iggds.nl

Financiën

Iban Rekeningnr: ES41 2100 6225 1602 0002 1905 - BIC code is

CAIXESBB t.n.v. Iglesia Evangelica Holandesa en Guardamar.

Onze kerk is ingeschreven in het ANBIregister in Nederland bij de Belastingdienst afd. Buitenland te Eindhoven onder nummer 825430628, waardoor donaties en giften aan onze kerk fiscaal aftrekbaar zijn in Nederland.

Adressen

PASTORIE

Urbanizacion Benimar II

Calle Conjunto Gema II no. 4, Vivienda 231

03170-Rojales (Alicante)

Tel. Pastorie/Predikant: (0034) 865 770 841

E-mail: predikant@iggds.nl of predikant.iggds@gmail.com

KERKZAAL

Residential BellaMare,

Calle Austria 11,

Urbanizatie Campomar

03140 Guardamar del Segura

INTERNET

Website: www.iggds.nl

E-mail: info@iggds.nl of scriba@iggds.nl

Copy inzenden: redactie@iggds.nl

BEZOEK ONZE WEBSITE: WWW.IGGDS.NL